

Arrest

nr. 186 167 van 27 april 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 22 november 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 oktober 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 december 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 januari 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat X, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché X, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U beschikt over de Angolese nationaliteit en u werd geboren in Luanda op 20 december 1985. U verklaarde dat u lid werd van de beweging zevende dag, licht van de wereld in 2009. Deze beweging werd geleid door pastoor José Kalupeteka die voorspelde dat de wereld ging vergaan op 31 december 2015 en zijn volgelingen opriep om te komen wonen op de berg Sumi, in de omgeving van de stad Huambo. U ging daar wonen in februari 2015 en op 14 april 2015 werd er een aanhoudingsbevel verstuurd naar de pastoor. Op 16 april verraste de politie u en de andere volgelingen toen ze op de berg Sumi opdoken om de pastoor te arresteren.

Dit draaide uit op een veldslag tussen de politie en de aanwezige gelovigen. U brak uw rechterbeen tijdens deze gebeurtenissen maar slaagde er toch in te ontsnappen naar het woud samen met 12

andere gelovigen. Na twee nachten in het woud doorgebracht te hebben kwam uw familie u oppikken en bracht u terug naar Luanda. U verklaarde dat u ook hoofdverantwoordelijke voor de jeugd was in uw beweging en dat uw naam op een lijst stond die nu in het bezit is van de Angolese autoriteiten. Toen u in Luanda aankwam dook u eerst 8 maanden onder in het huis van uw tante en daarna verbleef u in het huis van uw vader tot u op 7 juni 2016 met het vliegtuig uit Luanda vertrok. U kwam aan in België op 8 juni 2016 en vroeg er asiel aan op 17 juni 2016.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaarde dat u in 2009 lid werd van de kerk "zevende dag, licht van de wereld" en dat deze beweging in 2007 opgericht werd (zie gehoorverslag CGVS p.5). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier werd gevoegd blijkt dat de kerk "licht van de wereld" opgericht werd in 2001 en dus niet in 2007 zoals u verklaarde. Dat iemand die hoofdverantwoordelijke van de jeugd zou zijn in deze kerk (zie gehoorverslag CGVS p.5) en die in 2009 lid zou geworden zijn van deze kerk niet weet dat deze kerk al in 2001 werd opgericht is niet aannemelijk.

Toen er u gevraagd werd waarom die kerk de zevende dag heet, zei u dat het ergens in de bijbel staat, dat het over een passage in de bijbel gaat maar dat u het vergeten bent. Gevraagd welke dag de zevende dag dan is zegt u dat u het niet weet. Gevraagd wat de eerste dag van de week is, **zegt u dat maandag de eerste dag is van de week en zondag de zevende dag is** (zie gehoorverslag CGVS p.19). Gevraagd of u dan zondag naar de kerk mag gaan als dit een heilige dag is zegt u dat er op zaterdag niet gewerkt wordt en dat jullie op die dag niet naar de kerk gingen. U legt dan verder uit dat geen enkele adventist op zaterdag zal werken. Gevraagd waarom er niet gewerkt mag worden op zaterdag zegt u dat dit een heilige dag is, een rustdag (zie gehoorverslag CGVS p.19).

Toen er u gevraagd werd waarom de zaterdag in uw kerk de rustdag is terwijl dit voor de katholieken de zondag is, antwoordt u niet op de vraag en zegt u enkel dat jullie niet werken op zaterdag. Wanneer de vraag u opnieuw gesteld werd zei u dat u het zich niet kon herinneren. Er werd u dan gevraagd waarom uw kerk dan zevende dag heet als zondag de zevende dag is van de week. U zei dat u dit niet wist en dat u dat aan uw pastoor had moeten vragen (zie gehoorverslag CGVS p.20).

Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier werd gevoegd blijkt dat de zevendedagsadventisten de wekelijkse rustdag van God op zaterdag vieren en niet op zondag zoals de meeste andere christenen omdat zaterdag voor de zevendedagsadventisten de zevende dag van de week is. Het eerste deel van de naam van deze kerk, namelijk "zevendedag", refereert dan ook naar dit gebruik, waarmee de zevendedagsadventisten zich onderscheiden van andere christelijke stromingen zoals bijvoorbeeld het katholicisme. U verklaarde dat u katholiek was voor u lid zou geworden zijn van de kerk zevendedagsadventisten "licht van de wereld" (zie gehoorverslag CGVS p.5). Dat u dan niet kan uitleggen waarom zondag de rustdag is voor katholieken en zaterdag voor de zevendedagsadventisten is niet aannemelijk.

Het feit dat u verklaarde dat zondag de zevende dag van de week is, het feit dat u niet weet waarom zevendedagsadventisten op zaterdag rustdag houden en het feit dat u niet weet waarom van de kerk zevendedagsadventisten "licht van de wereld".

Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier werd gevoegd blijkt dat de zevendedagsadventisten zich op de 10 geboden baseren om de zaterdag als rustdag te beschouwen. Verder blijkt uit deze informatie dat de nadruk van dit kerkgenootschap op de zogeheten wederkomst van Jezus Christus (advent) en het streven de Tien Geboden strikt na te leven en gelooft deze kerkgemeenschap dat de wet van God belichaamd wordt in de Tien Geboden.

Toen er u tijdens uw gehoor op het CGVS gevraagd werd of u de 10 geboden kende zei u dat u ze kent en zegt u: "de plagen van de 10 geboden, dat zijn de plagen die God heeft uitgeroepen over het Joodse volk, dat zijn de 10 geboden." Gevraagd waarom God een plaag uitriep over het Joodse volk zei u dat u het zich niet kon herinneren (zie gehoorverslag CGVS p.20).

Het feit dat u niet weet wat de 10 geboden zijn en deze verwart met de 10 plagen, waarover u dan nog verkeerdelijk zegt dat deze werden uitgeroepen over het Joodse volk terwijl deze, volgens de Bijbel, uitgeroepen werden over Egypte omdat de Faraó het volk Israël niet toestond Egypte te verlaten (zie informatie in de blauwe map), ondergraaft volledig uw verklaringen dat u ooit lid zou geweest zijn van een zevendedagsadventisten beweging. Uw gebrek aan kennis over de tien geboden en de tien plagen ondergraaft verder ook uw profiel als actieve en praktiserende christen van gelijk welke strekking.

Toen er u tijdens uw gehoor op het CGVS gevraagd werd waarom pastoor Kalupeteka een profeet genoemd wordt, zegt u dat hij jullie profeet is omdat hij met God spreekt. Alles wat hij zegt is een zegen

voor jullie, hij spreekt de waarheid en hij brengt de werkelijkheid (zie gehoorverslag CGVS p.13). Gevraagd waarom die kerk u aansprak zei u dat het de goede boodschappen waren en dat hij (pastoor Kalupeteka) de waarheid spreekt en dat jullie hem daarom de profeet noemen (zie gehoorverslag CGVS p.15). U zei dat pastoor Kalupeteka verteld had dat de wereld zou vergaan op 31 december 2015 (zie gehoorverslag CGVS p.15). U verklaarde dat u geloofde dat de wereld zou vergaan in 2015 en toen er u gevraagd werd wat u daar nu, in 2016, over denkt zegt u dat u het niet weet. Gevraagd of Kalupeteka zich dan vergist heeft, zegt u: "Misschien, ik weet het niet." Wanneer er u dan gevraagd wordt of u dan nog gelooft dat Kalupeteka een profeet is, nu de wereld niet vergaan is zegt u van niet. Het is opmerkelijk dat u eerst over Kalupeteka zegt dat hij een profeet is omdat hij met God spreekt, de werkelijkheid brengt en de waarheid spreekt om later te zeggen tijdens uw gehoor dat u niet gelooft dat hij een profeet is.

U verklaarde bij DVZ dat uw kerk verbonden zou zijn aan een bepaalde partij volgens de Angolese regering maar u kende de naam niet van deze partij (zie verklaringen DVZ, vragenlijst CGVS in het administratief dossier). Ook tijdens uw gehoor op het CGVS zei u dat de Angolese regering zei dat jullie kerk een connectie zou hebben met een politieke partij maar dat u de naam van die partij niet kent (zie gehoorverslag CGVS p.11). **Gevraagd wat u precies bedoelt toen u zei dat de regering uw kerk ervan beschuldigde dat jullie een connectie zouden hebben met een politieke partij, zei u dat u daar eigenlijk niets van weet, dat de regering zegt dat jullie gelinkt zijn aan een bepaalde partij maar dat u niet weet over welke partij het gaat. U zegt verder dat de regering ook zegt dat ze wapens gevonden hebben bij jullie en dat dit ook onzin is.** Gevraagd hoe u dan weet dat de regering zei dat jullie een connectie hadden met een politieke partij zegt u dat jullie pastoor dat gezegd heeft en dat het ook besproken werd in de kranten. Gevraagd of er dan niet gezegd werd met welke politieke partij jullie een link zouden hebben, zegt u dat dit niet het geval was (zie gehoorverslag CGVS p.13).

Er werd u dan gezegd dat de Angolese regering zei dat uw kerk een link zou hebben met de partij UNITA (zie informatie in de blauwe map in het administratief dossier) en er werd u gevraagd waarom de regering dat zegt. U antwoordde daarop dat er gezegd werd dat ze een vlag van UNITA gevonden hadden en wapens maar dat u daar zelf geen weet van hebt. Hoewel u dus zowel bij DVZ als tijdens uw gehoor op het CGVS verklaarde dat u de naam van de politieke partij, die door de Angolese regering aan uw kerk gelinkt werd, niet kende, zegt u nu dus dat u weet dat men zei dat er een vlag van UNITA gevonden had. U werd er dan op gewezen dat u dus wel de naam van die partij kent, wat u dan ontkent. Er werd u dan gezegd dat u zelf verklaarde dat u weet dat de regering zei dat ze een vlag van UNITA gevonden zouden hebben en dat u dus wel de naam van de partij kent waar uw geloof aan gelinkt wordt. U antwoordt dan dat het allemaal leugens zijn en wanneer dezelfde vraag u opnieuw gesteld wordt, ontkent u opnieuw dat u de naam van die partij zou kennen. Nochtans vermeldde u zelf de naam UNITA en verklaarde u dat de regering zou gezegd hebben dat ze een vlag van deze partij en wapens zouden gevonden hebben bij jullie. **Dit zijn dus duidelijk tegenstrijdige verklaringen.**

U verklaarde dat Kalupeteka samen met negen anderen op 5 april 2016 veroordeeld werd en dat hij veroordeeld werd tot 28 jaar gevangenschap en de anderen tot 25 jaar gevangenschap (zie gehoorverslag CGVS p.12). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier werd gevoegd blijkt dat Kalupeteka inderdaad op 5 april 2016 veroordeeld werd tot 28 jaar gevangenschap. Zes van de negen andere personen die terecht stonden werden veroordeeld tot 27 jaar gevangenschap en de drie overige personen die terecht stonden kregen elk 16 jaar gevangenschap. U legt dus foutieve verklaringen af over de veroordeling van de negen andere leden die terecht stonden. U verklaarde ook dat Kalupeteka 8 kinderen heeft waarvan er "een aantal" ook opgepakt werden en dat een van zijn kinderen, "Julinho Kalupeteka" veroordeeld werd tot 22 jaar (zie gehoorverslag CGVS p.13). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier werd gevoegd blijkt dat 1 zoon van Kalupeteka gearresteerd werd maar er werden geen kinderen van Kalupeteka veroordeeld.

Tijdens uw gehoor op het CGVS werd u gevraagd of u de naam Filipe Quintas kende en u zei dat u die naam niet kende. Over de naam João Zacarias zei u dat dit bijbelnamen zijn maar dat u niemand kent die zo heet en ook de naam Gabriel Esperanca kende u niet (zie gehoorverslag CGVS p.21). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier werd gevoegd blijkt dat Filipe Quintas, João Zacarias en Gabriel Esperanca 3 van de negen leden waren die, naast Kalupeteka, veroordeeld werden op 5 april 2016.

Het feit dat u verkeerdelijk aangeeft dat er ook een zoon van Kalupeteka veroordeeld werd en het feit dat u 3 namen van leden van de kerk zevendedagsadventisten "licht van de wereld" die wel veroordeeld werden niet herkende ondergraaft verder uw verklaringen dat u lid zou geweest zijn van deze kerk.

Omwille van de hierboven aangehaalde argumenten hebt u het niet aannemelijk kunnen maken dat u lid zou geweest zijn van de kerk zevendedagsadventisten "licht van de wereld". Bij ten

gevolge wordt er dan ook geen geloof gehecht aan de door u verklaarde vervolging door de Angolese autoriteiten.

Ter ondersteuning van uw asielrelaas legde u 2 foto's van zichzelf neer met een gebroken been in het gips en een foto van u in een woud met andere personen over wie u verklaarde leden van uw kerk zijn die samen met u in het woud waren in Huambo voor de politie er binnen viel. De 2 foto's waarop u te zien bent met uw been in het gips bewijzen enkel dat u met uw been in het gips gezeten hebt. Ook de andere foto waarop u samen met andere personen te zien bent in een woud kan om het even waar genomen zijn en verandert niets aan de hierboven gedane vaststellingen.

U legde ook nog 5 foto's neer van de gevolgen van de politie inval op 16 april 2015 op de berg Summi in Angola. Deze foto's tonen enkel aan dat er toen meerdere doden vielen tijdens deze inval en dat Kalupeteka toen ook gewond geraakte, wat hier niet betwist wordt. Deze foto's bewijzen niet dat u daar als lid van de kerk aanwezig was aangezien deze foto's door om het even wie konden genomen worden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.2. Stukken

Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker "*Verslag CGVS gehoor Verzoeker d.d. 5 september 2016*".

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 23 november 2016 een schending aan van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van artikel 1, A van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de artikelen 3, 5, 7, 9, 10, 11 en 14 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM).

Verzoeker is van mening "*dat zijn antwoorden niet correct doorgegeven werden door de tolk en, aangezien hij zijn verklaringen niet achteraf gelezen had, kan hij moeilijk zeggen of de tolk de ESSENTIE van zijn verklaringen goed begrepen heeft of niet*".

Hij benadrukt dat, wat betreft de geloofwaardigheid van zijn verhaal, "*volgens het UNCHR incorrecte verklaringen op zich geen reden zijn om het vluchtelingenstatuut te weigeren en dat er dient rekening te worden gehouden met de omstandigheden van de zaak*".

Uit het bovenstaande is het, aldus verzoeker, "*duidelijk dat het CGVS volkomen onterecht het vluchtelingenstatuut aan Verzoeker geweigerd heeft en dat deze beslissing dan ook niet correct gemotiveerd werd*".

Verzoeker vraagt de bestreden beslissing te hervormen en hem als vluchteling te erkennen, hem minstens de subsidiaire bescherming toe te kennen. In uiterst ondergeschikte orde vraagt verzoeker de bestreden beslissing te vernietigen.

Beoordeling

2.2. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Aangaande de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus

2.3. Verzoeker verklaart niet te kunnen terugkeren naar zijn land van herkomst omwille van zijn betrokkenheid bij de kerk "*zevende dag, licht van de wereld*". Verzoeker maakt zijn behoren tot deze geloofsgemeenschap en de hieruit voortgevloeide problemen echter geenszins aannemelijk.

2.4. Vooreerst beweerde verzoeker verkeerdelijk dat de kerk in 2007 opgericht werd en dat hij 2 jaar later toetrad (gehoor, p. 5), terwijl uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat de kerk reeds sinds 2001 bestond. Verzoeker verklaarde verder dat zondag "de zevende dag" van de week is maar dat zaterdag de rustdag is (gehoor, p. 19), wat niet strookt met voornoemde informatie waaruit blijkt dat de zevendedagsadventisten de wekelijkse rustdag van God op zaterdag viëren, en niet op zondag zoals de meeste andere christenen, omdat zaterdag voor de zevendedagsadventisten de zevende dag van de week is. Hiermee onderscheiden de zevendedagsadventisten zich van andere christelijke stromingen zoals bijvoorbeeld het katholicisme, waartoe verzoeker beweerde te behoren voor zijn bekering (gehoor, p. 5), waardoor hij aldus des te beter op de hoogte zou moeten zijn van dit voornamen verschil tussen deze geloofsgemeenschappen. Verder bleek verzoeker niet te weten wat de 10 geboden zijn (gehoor, p. 20) - terwijl de zevendedagsadventisten zich op de 10 geboden baseren om de zaterdag als rustdag te beschouwen en de nadruk van deze kerkgenootschap ligt op de zogeheten wederkomst van Jezus Christus (advent) en het streven de 10 geboden strikt na te leven - en verwarde hij deze met de 10 plagen, waarover hij dan nog verkeerdelijk beweerde dat God de plagen heeft uitgeroepen over het Joodse volk (gehoor, p. 20). Over pastoor Kalupeteka zei verzoeker enerzijds dat hij hun profeet is omdat hij met God spreekt en de waarheid zegt (gehoor, p. 13-15), doch anderzijds dat verzoeker niet gelooft dat pastoor Kalupeteka een profeet is gezien de wereld niet vergaan is zoals hij had voorspeld (gehoor, p. 16).

2.5. Dergelijke incoherente verklaringen over de elementaire aspecten van zijn beweerd geloof doen afbreuk aan verzoekers gehele geloofwaardigheid. Verzoeker dient immers aannemelijk te maken dat zijn innerlijke overtuiging een onafscheidelijk deel uitmaakt van zijn persoon en religieuze identiteit en hij zou dan ook gedetailleerde verklaringen moeten kunnen afleggen van zijn algemene kennis van de geloofsleer en de geloofspraktijk. Dit geldt des te meer gezien verzoeker aangeeft vanaf februari 2015 tot de inval op 16 april 2015 met zijn geloofsgemeenschap afgezonderd te hebben geleefd, in afwachting van het vergaan van de wereld, en hij dus in die tijd volledig aangewezen was op zijn geloof(sgemeenschap).

2.6. Ook de beweerde problemen die verzoeker omwille van zijn geloof gekend zou hebben zijn onaannemelijk. Zo legde hij foutieve verklaringen af over wie er na de inval van 16 april 2015 opgepakt werd (gehoor, p. 13) en over de straffen die Kalupeteka en anderen kregen (gehoor, p. 12). Hij herkende voorts Filipe Quintas, João Zacarias en Gabriel Esperanca niet (gehoor, p. 21), hoewel deze personen samen met Kalupeteka veroordeeld werden op 5 april 2016.

2.7. Van verzoeker mag nochtans worden verwacht dat hij voor de asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat hij de feiten die de aanleiding vormen van zijn vlucht uit zijn land van herkomst, gelet op het belang ervan voor de beoordeling van zijn asielrelaas, op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft in iedere fase van het onderzoek. Verzoekers verklaringen wijzen echter geenszins op een bekendheid met de inval van 16 april 2015, noch met de veroordelingen nadien.

2.8. Waar in het verzoekschrift wordt aangevoerd *“dat zijn antwoorden niet correct doorgegeven werden door de tolk en, aangezien hij zijn verklaringen niet achteraf gelezen had, kan hij moeilijk zeggen of de tolk de ESSENTIE van zijn verklaringen goed begrepen heeft of niet”* en het *“Verslag CGVS gehoor Verzoeker d.d. 5 september 2016”* aan het verzoekschrift wordt gevoegd, wijst de Raad erop dat - tot bewijs van het tegendeel - het vermoeden bestaat dat wat in het verhoorverslag, zoals samengevat weergegeven in de bestreden beslissing, opgenomen werd, overeenstemt met wat verzoeker werkelijk heeft verklaard (RvS 26 juni 2002, nr. 108.470). Verzoeker werd op het Commissariaat-generaal gevraagd of hij de tolk begreep, waarop hij bevestigend antwoordde (gehoor, p. 2). Op het einde van het gehoor kreeg verzoeker nog de gelegenheid bijkomende opmerkingen te maken, maar hij maakte geen melding van enige communicatieproblemen met de tolk (gehoor, p. 21-22). Ook verzoekers raadsman stelde dat hij geen opmerkingen had over het interview (gehoor, p. 22). Het volstaat dan ook niet om, na confrontatie met een negatieve beslissing, louter te stellen dat *“dat zijn antwoorden niet correct doorgegeven werden door de tolk”* en dat hij *“moeilijk (kan) zeggen of de tolk de ESSENTIE van zijn verklaringen goed begrepen heeft of niet”*, zonder enige concrete misverstanden of communicatiemoeilijkheden aan te duiden. Bovendien kan dit geenszins blijken uit de logica van de vragen en de antwoorden. Verzoeker toont aldus geenszins aan dat wat in het verhoorverslag werd opgenomen niet overeenstemt met wat hij verklaard heeft, noch dat de bestreden beslissing gebaseerd is op een onvolledig en onjuist verhoor.

2.9. De door verzoeker op het Commissariaat-generaal voorgelegde foto's - van zijn gebroken been, van zijn been in het gips en van verzoeker en anderen in een woud - geven geen uitsluitel over de omstandigheden van deze foto's. De neergelegde foto's van de gevolgen van de inval op 16 april 2015 bewijzen niet dat verzoeker daar aanwezig was of dat hij betrokken was bij deze geloofsgemeenschap.

2.10. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.11. Met betrekking tot de aangevoerde schending van artikel 3 EVRM dient te worden opgemerkt dat artikel 3 EVRM inhoudelijk overeenstemt met artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

2.12. Wat de aangevoerde schending van de artikelen 5, 7, 9, 10, 11 en 14 EVRM betreft, wijst de Raad erop dat vaste rechtspraak van de Raad van State stelt dat de uiteenzetting van een middel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou geschonden zijn als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 5 juni 2001, nr. 96.142). *In casu* laat verzoeker na enigszins aan te geven hoe voornoemde bepalingen geschonden zouden zijn. Dient nog te worden opgemerkt dat de Raad in onderhavige procedure over een gebonden bevoegdheid beschikt, namelijk over de toekenning van de vluchtelingenstatus en het toekennen van de subsidiaire beschermingsstatus. Overeenkomstig de rechtspraak van het Europees Hof van de Rechten van de Mens geeft het EVRM geen recht op asiel. Het valt dus niet binnen de bevoegdheid van de Raad om zich hierover uit te spreken.

2.13. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.14. Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar Angola een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in

artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

2.15. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.16. In het kader van de devolutive kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonst.

2.17. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig april tweeduizend zeventien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK